

[1986 மே 3]

அந்த குதிரைப் பந்தயத்தையும், ரேஸ் கிளப்பையும் அண்டர்டேக் பண்ணியிருக்கிறது. ஆகையினால் குதிரைப்பந்தயம்
(மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இதை என் அறையிலேயே வந்து கேட்டிருக்கலாம். அங்கேயே நேரிடையாகப் பதில் சொல்லியிருப்பேன். இப்போது எதற்கு?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குதிரைப் பந்தயம் சம்பந்தமாக நீண்ட காலமாக ஒரு வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திலே இருந்து வந்தது. அந்த வழக்கு திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாக ஒரு செய்தி பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. (குறுக்கீடு) அந்தச் செய்திதான் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வர வேண்டும். முறையாக நீதிமன்றத்திலே இருந்து அந்தச் செய்தி வர வேண்டும். அந்தச் செய்தி தமிழக அரசுக்குக் கிடைத்தவுடன் அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ, அதை அரசு எடுக்கும்.

3. அறிவிப்பு.

ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1986 (மே.செ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு :

“தமிழ்நாடு சட்டமன்ற மேலவையில், 1986 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 27/1986) திருத்தம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றப் பெற்றதாக மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து செய்தி வரப்பெற்றுள்ளது.”

4. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) தமிழக எல்லையிலுள்ள மங்களதேவி கண்ணகி கோயிலை கேரள அரசு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளது குறித்து.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “கம்பம், கூடலூருக்கு அருகிலுள்ள தமிழகத்திற்குச் சொந்தமான மங்களதேவி கண்ணகி கோயிலை கேரள அரசு ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் அங்கு

1986 மே 3] [திரு. அ. ரகுமான்கான்]

சென்று வழிபாடு செய்வதற்கு பல்வேறு தடைகளை ஏற்படுத்தி இருப்பதால் அப்பகுதி மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் நிலை குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளை மாண்புமிகு செய்தி, அறநிலையத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

சிலப்பதிகாரக் காப்பிய நாயகி கண்ணகியின் நினைவாக கேரள செங்குட்டுவனால் எழுப்பப்பெற்ற பத்தினிக்கோட்டம் சுருளிக்ஞானகரின் மேற்குத் தொடர்ச்சியிலுள்ள வேங்கைக் கானல் என்று அழைக்கப்பட்ட மங்களதேவி கோட்டத்தில் உள்ளது. இக்கோயில் தமிழ்நாட்டு எல்லையிலிருந்து சுமார் ஒரு மைல் தூரத்தில் கேரள மாநிலத்தில் இருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டது. அழிவுறும் நிலையில் உள்ளதால் அதைப் புதுப்பிக்க எண்ணிய தமிழக அரசு 1971 ஜூன் திங்களில் இப்பகுதியைத் தமிழக அரசிற்கு மாற்றித் தருமாறு கேரள அரசைக் கேட்டுக் கொண்டது. பின்னர், இதுசம்பந்தமாக அரசிடமிருக்கின்ற ஆவணங்களைக் கொண்டு, கவனமாகப் பரிசீலித்த பிறகும், முன்னாள் நிலவரித் திட்ட ஆணையரும், நில அளவை மற்றும் நில ஆவணங்கள் துறையின் இணை இயக்குநரும் மேற்கொண்ட ஆய்விற்குப் பிறகும் இக்கோயிலானது மதுரை மாவட்டத்தின் எல்லைப் பகுதியாகவே தொன்றுதொட்டு இருந்திருக்கின்றதே தவிர, அது எக்காலத்திலுமே திருவிதாங்கூர் அல்லது கேரள மாநிலத்தின் பகுதியாக இருந்ததே இல்லை எனத் தெரிய வந்தது.

இக் கோயிலை புதுப்பிக்க வேண்டி, முன்னாள் முதலமைச்சர் கேரள முதல்வருக்கு மேற்கூறிய நிலையை விளக்கி, தகுந்த ஒத்துழைப்பை நல்குமாறு 1975 நவம்பர் திங்களில் கோரினார். இந்நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளாத கேரள அரசு மைய அரசுக்கு முறையீடு செய்தது. இப்பிரச்சினை குறித்து முடிவெடுக்கும் வரை புதுப்பிக்கும் பணியை நிறுத்தி வைக்குமாறு மைய அரசு கேட்டுக் கொண்டது. அதை தமிழக அரசும் ஏற்றுக்கொண்டது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1986 மே 3]

2. கேரள, தமிழக அரசுகள் இரண்டுமே இக்கோயிலைப் புதுப் பிக்கும் பணியை விழைவதால், தேவையான பழுது பார்த்தலை மேற்கொள்ளுமாறு இந்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென மத்திய அரசைத் தமிழக அரசு 1976 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்களில் கேட்டுக் கொண்டது. இந்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை பொது இயக்குநர் (டைரக்டர் ஜெனரல்), இந்திய நில அளவை துறையின இணை பொது இயக்குநர் (டெபுடி டைரக்டர் ஜெனரல்), மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட மாநில இயக்குநர்களின் துணையுடன், இரு மாநிலங்களின் சம்பந்தப்பட்ட துறைச் செயலர்கள் அடங்கிய ஒரு குழு மங்களதேவி கோயில் பகுதியை நேரடியாகப் பார்வையிட்டு மத்திய அரசுக்குத் தனது பரிந்துரையை அனுப்ப வேண்டுமென மத்திய அரசு அறிவுறுத்தியது.

3. கேரள அரசினால் அப்பொழுது அமைக்கப்பட்டு வரும் சாலைப் பணிகள் முடியும் வரை இக்கோயிலுக்குச் சென்று பார்ப்பது இயலாது என்று இந்திய தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறை தெரிவித்தது. கேரள அரசால் அமைக்கப்பட்ட சாலையானது தமிழகப் பகுதி வழியாக இரண்டு இடங்களில், அதாவது 67 சென்ட் அளவிற்குப் போடப்பட்டுள்ளது. இது சம்பந்தமாக தமிழக நெடுஞ்சாலைத் துறையின் தலைமைப் பொறியாளரையோ அல்லது வனத்துறையினரையோ சம்பந்தப்பட்ட கேரள அரசு அலுவலர்கள் கலந்தாலோசிக்கவில்லை. மேலும், கேரள அரசு மைய அரசுக்கு மங்களதேவி கோட்டம் கேரள அரசின் எல்லைக்குள் உள்ளது என்றும், இதில் ஏதேனும் சந்தேகம் ஏற்படின் அதை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு ஒரு கூட்டு நில அளவை செய்ய தமிழக அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மைய அரசிற்குக் கூறியது. 1978 ஜூன் மாதத்தில் நில அளவைத் துறை இணை இயக்குநர் இக்கோயிலை பார்வையிட்டு, பெங்களூரில் உள்ள இந்திய நில அளவை துறையின் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் இது சம்பந்தமாக செய்துள்ள நில அளவை முடிவினையும் அறிந்துவரப் பணிக்கப்பட்டார். அவர் அக்கோயிலை மட்டும் பார்வையிட்டு, இரு அரசுகளின் அலுவலர்கள் மட்டும் கொண்ட ஒரு உயர்மட்ட குழுவினைக் கொண்டு விவாதித்த பின்னர் முடிவை இந்திய சர்வே துறையினருக்கு அறிவிப்பது நல்லதென

1986 மே 3] [திரு.ஆர். எம். வீரப்பன்]

கருத்து தெரிவித்தார். கண்ணகி கோட்டம் எவ்விதத்தில் தமிழக எல்லைக்குள் அமைந்துள்ளது என்பதற்கான பல இலக்கிய மற்றும் சரித்திரச் சான்றுகளைச் சுட்டிக் காட்டி, இப்பிரச்சனைக்கு கேரள அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு தீர்வு காணும் வகையில் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமாறும், எல்லையை கூட்டு நில அளவை செய்திட வழி செய்யுமாறும் வேண்டி அப்போதைய இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாருக்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்களால் 1980 அக்டோபர் திங்களில் ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டது. இக்கடிதத்திற்கு, உள்துறை அமைச்சர் கேரள முதலமைச்சரிடமிருந்து கிடைத்த பதிலை 1981 மே திங்களில் இவ்வரசுக்கு அனுப்பினார். இக்கடிதத்தில், கேரள முதல்வர் மங்களதேவி கோயில் மங்களதேவி மலையில்தான் உள்ளது என்றும், சுருளி மலையில் அல்ல என்றும், இக்கோயில் எப்போதுமே கேரள அரசின் அதிகார வரம்புக்குள்ளாகவே (எல்லைக்காவல் உட்பட) இருந்து வந்துள்ளது எனவும் தேக்கடி விலங்குகள் சரணாலயத்திலிருந்து இக்கோயில் வரை பெரும் பொருட் செலவில் ஒரு பாதையினை அவ்வரசு அமைத்துள்ளதாகவும், அவ்வரசால் இக்கோயிலை புணருத்தாரணம் செய்து பராமரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாகவும், எனவே தமிழக அரசை இவ்வெல்லைத் தகராறைக் கைவிட்டு விடுமாறு அறிவுரை வழங்குமாறு வேண்டப்பட்டுள்ளது. மேலும், கேரள மாநில முதலமைச்சர் தமிழ்நாடு நில அளவை அலுவலர்கள் மாநில எல்லைகளை திருத்தி அமைத்துள்ளதாகவும், நில அளவை கற்களை கேரள மாநிலத்திற்குள் நட்பிருப்பதாகவும், கேரள மாநில கோட்டயம் புலிகள் பாதுகாப்பு திட்டங்கள் இயக்குநர் தமக்கு தெரிவித்திருப்பதாகவும், மங்களதேவி கோயில் சுற்றுப்புற சுவர்களின் நில அளவுகள் தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள் இருப்பதாக 29-9-1984 நாளிட்ட கடிதத்தில் நமது மாநில முதல்வருக்கு தெரிவித்துள்ளார்.

4. இந்திய நில அளவை படத்தின்படியான நில அளவைக் குறிகள் மற்றும் இதர நில அளவைக் குறிகள் ஏதும் தமிழ் நாட்டின் நில அளவைக் குழுவால் மாற்றம் செய்யப்படவில்லை என்பதால், தமிழ் நாட்டின் நில அளவைக் குழு இரு மாநிலங்களுக்கிடையேயான எல்லையைத் திருத்தி

[திரு.ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1986 மே 3]

அமைத்துள்ளது மற்றும் நில ஆளவைக் கழகம் கேரள மாநிலத்திற்குள் நடப்பட்டுள்ளன என்று கேரள முதலமைச்சர் தொவத்தருபபது சரியானதல்ல என்று கருதப்பட்டதால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்களுக்கு எழுதிய 11-10-1985 நாளிட்ட கடிதத்தில் மங்களதேவி கண்ணகி கோவில் தமிழ்நாட்டு எல்லையில் உள்ளதால் கேரள அரசின் தலையீட்டை திறுத்தி தமிழ் மக்கள் இக்கோவிலில் வழிபாடு செய்ய ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். இந்தியப் பிரதமரின் பதில் எதிர் நோக்கப்படுகிறது.

5. 1986-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில் 24-4-1986 முதல் 27-4-1986 வரை (அதாவது சித்திரைத் திங்கள் 11, 12, 13 மற்றும் 14 தேதிகளில்) மங்களதேவி வழிபாட்டு விழா கண்ணகி கோயிலில் நடைபெற உள்ளது. இவ்விழாவில் தமிழக பக்தர்களும் கலந்து கொண்டு, எவ்வித இடையூறுகளில்லாமல் வழிபாடுகள் நடத்துவதில் கேரள அரசு போதிய பாதுகாப்பு வசதிகள் நல்குமாறு நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேரள முதலமைச்சர் அவர்களைக் கோரி தந்தி அனுப்பியுள்ளார். மதுரை மாவட்டக் காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் மற்றும் கேரள மாநிலத்திலுள்ள இடுக்கி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் அம்மாவட்ட காவல்துறை கண்காணிப்பாளருடன், மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் 9-4-1986 அன்று இது குறித்து விவாதித்து, தகுந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ள வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்று அரசுக்கு தெரிவித்துள்ளார்.

6. மங்களதேவி (கண்ணகி) கோவிலுக்குச் செல்ல கேரள எல்லைப் பகுதியில் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். மேலும் அங்கு சென்று வழிபடும் இம்மாநில மக்களுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்படுவதாலும், கம்பம்—கூடலூர் பகுதியில் தமிழக அரசே தக்கதொர் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, கண்ணகிக்கு புதிதாக கோவில் ஒன்று அமைக்கப்படும். இக்கோவில் கட்டுவதால், பழைய கண்ணகி கோவிலுக்கு இம்மாநிலத்துக்கு உள்ள உரிமை விட்டுத் தராமல் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப்படும் என்று 16-4-1986 அன்று மதுரையில் உலகத் தமிழ்ச் சங்கத் தொடக்க விழாவில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

7. நிலைமையை அரசு கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது.

1986 மே 3]

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற விளக்க அறிக்கையிலிருந்து சில உண்மைகள் தெரிய வருகின்றன. கண்ணகி கோவில் தமிழகத்திற்குச் சொந்தமானது. 1883 ஆம் ஆண்டிலிருந்த நோட்டிபிகேஷனில் வண்ணாத்திபரறை ரிசர்வ் பாரஸ்டிலே அந்த இடம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பல பாண்டிய மன்னர்கள் வல்லப் பாண்டியன், மாரவ வர்மன், குலசேகரப் பாண்டியன் ஆகியவர்களின் கல்வெட்டுகள் எல்லாம் இந்த இடம் தமிழகத்திற்குச் சொந்தமென்பதை நிரூபிக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவு ஆதாரங்கள் அது நமக்குச் சொந்தமானது என்பதற்கு இருக்கின்றன. அந்த உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருவதாக சொல்லப்படுகிறது.

அதேநேரத்தில் இன்றைக்கு கண்ணகி கோவிலில் இருந்த கண்ணகி சிலையை அகற்றிவிட்டு தூர்தாதேவி சிலையை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்திருக்கிறார்கள். கேரள அரசாங்கம் அங்கே புதியதாக பாதை போட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் பக்தர்கள் அனுமதிக்கப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் உண்டியல் வசூல் செய்வதாகவும் சொல்கிறார்கள். கேரள அரசின் உள்துறை அமைச்சருக்கு கேரள முதல்வர், இந்த கண்ணகி கோவில் கேரளாவிற்குச் சொந்தமானது என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். 1981 ஆம் ஆண்டு இடுக்கி கலெக்டரும் அதைப்போல சர்வே செய்து, இது கேரளாவிற்குச் சொந்தமானது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, இந்த உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்குப் பதிலாக, போராடுவதற்குப் பதிலாக, ஏற்கனவே தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகளை இழந்துவிட்டதை போல கண்ணகி கோவிலையும் இழந்துவிடுவோமோ என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்கள் புதியதாக இதற்கு போராடுவதற்குப் பதிலாக, கம்பம், கூடலூர் பகுதியில் புதிய கண்ணகி கோவிலைக் கட்டப்போகிறோம் என்று சொல்வது பழைய உரிமைகளை திசை திருப்புகிற முயற்சி இல்லையா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

[1986 மே 8]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட காலமாக வரலாற்றிலே இடம் பெற்றிருக்கிற ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். ஒரு காலத்தில் தமிழக எல்லைகள் இன்றைக்கு கேரள மாநிலமாக விளங்குகிற அந்த மாநிலத்தோடு சேர்ந்திருந்த நேரத்தில், எது தமிழக எல்லை, எது கேரள எல்லையென்று பிரிக்கப்படாத அந்தச் சூழ்நிலையில், இவைகள் எல்லாம் ஒரு எல்லை, ஒரு பகுதியென்று கருதப்பட்டு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் பின்னாலே மாநிலங்கள் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்திலே இது நம்முடைய எல்லைக்குள்ளேதான், தமிழகத்தின் எல்லைக்குள்ளேதான் இருக்கிறது என்பதை மிகத் தெளிவாக சாட்சியங்கள், அந்த எல்லைகளைக் காட்டுகிற சான்றுகள், ஆவணங்கள் நமக்கு தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் வில்லங்கம் எப்போது வந்தது என்பதையும் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்களுக்கும், அவைக்கும் தெரிவித்துக் கொள்வது நல்லது என்று கருதுகிறேன். 1971 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆலயம் அங்கேயிருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்த நேரத்திலே, அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று அந்த உணர்வோடு அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கேரள அரசுக்கு ஒரு கடிதத்தை எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் புதுப்பிக்க விரும்புகிறோம், இதற்கு நீங்கள் அனுமதி தர வேண்டுமென்று அவர்கள் எழுதினார்கள், “சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தார்கள்” என்று பழமொழி சொல்வார்களே அதைப்போல, வம்பை விலை கொடுத்து வாங்கியதைப் போல. கேரள அரசு அன்று தான் விழித்துக் கொண்டு, தங்களுடைய எல்லையிலே இருக்கிறதோ என்று கருதி அவர்கள் உங்களுக்கு அனுமதி தருவதைப் பரிசீலிக்கிறோம் என்று தொடங்கி, கடைசியாக அது எங்களுடைய எல்லையிலே இருக்கிறது என்ற விவாதத்தை வைக்கத் தொடங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு, நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, அவனைங்களை எல்லாம் தேடிக் கண்டுபிடித்து, கொல்பொருள் ஆய்வக் துறையினர், இந்த எல்லைகளை நிர்ணயிக்கிற துறையினர், அவர்களையெல்லாம் அனுப்பி நம்முடைய எல்லையிலே தான் இருக்கிறது. நீண்டகாலமாக

1986 மே 3] [திரு.ஆர். எம். வீரப்பன்]

வண்ணாத்திப்பாறை ரிசர்வ் பாரஸ்ட் என்று அழைக்கப் படுகிற எல்லைக்குள் இருக்கிறது. நீண்டகாலமாக வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்து இந்தக் கண்ணகி கோயிலை வழிபடுவதற்காக கம்பம் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து மக்கள் செல்வதற்காக அந்த ரிசர்வ் பாரஸ்ட் வழியாகச் செல்லலாம், அங்கே வணங்கலாம் என்பதற்காக அவ்வப்போது அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அது தமிழக எல்லைக்குள்ளேதான் இருக்கிறது. நாங்கள் புதுப்பிக்கிறோம் என்று தொடங்கிய நேரத்திலேதான் கேரள அரசு மீண்டும் வேகமாக தங்களுடைய ஆட்சேபணையை தெரிவிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

(முற்பகல் 10-10)

அன்றைக்கு இருந்த இந்தியப் பிரதமர் தாலம் சென்ற அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள், இதை மிகத் தெளிவாக அது எங்களுக்கு உரிமை படைத்தது என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசு இந்த இரண்டு மாநிலங்களைச் சேர்ந்த தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை அதிகாரிகளும், இந்த எல்லையை நிர்ணயிக்கின்ற அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் முதலிலே இதைப் பரிசீலிக்கட்டும், அதற்குப் பிறகு 2 மாநில அரசுகளும் இதிலே பேசி ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். அப்படி பரிசீலிக்கின்ற ஒரு முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டபோது, கேரள அரசு ஒரு தவறான குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டார்கள், நம்முடைய அதிகாரிகள் மீது. நம்முடைய அதிகாரிகள் எல்லைக் கல்லை மாற்றி வைத்துவிட்டார்கள் என்று கூட குற்றம் சாட்டினார்கள். நாம் அதையெல்லாம் கடுமையாக மறுத்து இருக்கிறோம். கடைசியாக 1985 ஆம் ஆண்டு இன்றைய பிரதம அமைச்சர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களுக்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். அந்த உரிமையை எங்களுக்குப் பெற்றுத் தர வேண்டும், அதற்காக மத்திய அரசு ரிகிலே தலையிட்டாக வேண்டும் என்று நாம் சொல்லி, கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்கு இடையிலே இது விவாதப் பொருளாக மாறியதற்குப் பிறகு, யாருடைய கவனத்திற்கும் படாமல் இருக்க ஒந்தப் பகுதி, குறிப்பாக அந்த வலயம்

[திரு.ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1986 மே 3]

இப்போது இந்த இரண்டு மாநிலங்களிலும் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக உருவெடுத்து விட்டது. வழக்கமாக சித்திரைத் திங்களில் முழு நிலவு நாளில் நம்முடைய கம்பம் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து மக்கள் அங்கே சென்று அந்த ஆலயத்திலே வழிபாடு நடத்துவதற்காகச் செல்லுகின்ற வழக்கத்தை வைத்து இருந்தார்கள். கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுக்காலமாக இந்தப் பிரச்சனை மிகுந்த சிக்கல் உள்ள பிரச்சனையாக மாறியதற்குப் பிறகு, கோள அரசு சில சங்கடங்களை உருவாக்க முனைந்தது. அங்கே போகின்ற யாத்திரிகர்களுக்கு அல்லது வழிபாடு செய்யப் போகின்றவர்களுக்கு அல்லது விழா நடத்தச் செல்லுகின்றவர்களுக்கு தடைகளை ஏற்படுத்தியது. ஒவ்வொரு சமயத்திலேயும் மாநில அரசு தலையிட்டு, கோள அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, அந்த இடுக்கி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் உட்கார்ந்து பேசி, செல்லுகின்ற மக்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கவேண்டும் என்றும், வேறு எந்தவிதமான சம்பவங்களும், அமைதியைக் குலைக்கின்ற சம்பவங்களும் வந்துவிடக் கூடாது என்றும் கடந்த சில ஆண்டுக்காலமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்த விழாக் காலத்தில் கொஞ்சம் கொந்தளிப்பும் பதட்டமும் அதிகமாகிக் கொண்டே வருகிறது. இரண்டு மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கின்ற உறவு அல்லது நட்பு கூட இதனாலே, இந்த நிகழ்ச்சிகளினாலே கொஞ்சம் பாதுகா அடைகின்ற அளவிற்கு இரண்டு தரப்பிலே யிருந்து உணர்ச்சிகளை வளர்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அனாலம் நம்முடைய உரிமைக்காக நாம் போராடிச் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் அந்த ஆலயமே கிடைத்தால் கூட, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜமான்கான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், அங்கே சிலை இல்லை. அந்த இடம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட போது, கஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கந்தன்சாவடியைச் சேர்ந்த ஒரு குடும்ப அறிஞர்தான் முதலிலே அதைப் போய்ப் பார்த்தார்கள். பார்க்கப்போது அங்கே இருந்த ஒரு ஊனப்பட்ட சிலையை எடுக்கக் கொண்டு வந்து அவர் தான் வைத்து இருக்கிறார்கள். அது கண்ணகி சிலையாக இருக்கலாம் என்ற கருத்தை அவர்

1986 மே 3]

[திரு.ஆர். எம். வீரப்பன்]

தெரிவித்தார். ஆகவே அங்கே சிலை இல்லை. ஆகவேதான் நானே அந்த இடத்திற்கு 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மகுந்த் காற்றும் மழையுமாக இருந்த நேரத்திலே கூட அங்கே போய் அகப்பட்டிருக்கொண்டு, அந்தச் சூழ்நிலையிலே அதை எல்லாம் பார்வையிட்டு, 40, 50 லட்ச ரூபாய் செலவில் அந்த வளாகத்தை மிக அருமையாக எந்தக் காலத்திற்கும் இந்த மக்களாலே போற்றி வணங்குகின்ற வகையில் உருவாக்க வேண்டும் என்று திட்டத்தை நாம் உருவாக்கினோம்.

அது மாத்திரம் அல்ல, நம்முடைய பகுதியிலே இருந்து மக்கள் போகின்ற அந்த வழியில் உள்ள தோரணவாய்களாக கூட இடிந்து கீழே விழுந்து கிடக்கின்ற காட்சியைக் கூட பார்த்தேன். நம்முடைய மலைப் பகுதியில், பாதைகளில் நீங்கள் இதைப் போடலாம் என்று கூட நான் சொல்லிவிட்டு வந்தேன். உடனடியாக கேள் அரசு எங்களுடைய வனவிலங்கு சரணாலயங்களுக்கு நீங்கள் பாதுகாப்பு இல்லாத சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறீர்கள், சாலைகளை அமைக்கிறீர்கள், அது சட்டப் படி தவறு என்று அவர்கள் தெரிவித்ததற்குப் பிறகு அந்த வேலைகள் கூட நிறுத்தப்பட்டன. ஆனால் அதே நேரத்தில் அவர்கள் வேகம் வேகமாக பாதைகளைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே கூட நம்முடைய அனுமதியைப் பெறாமல் நம்முடைய எல்லைக்குள்ளே ஒரு சிறு அளவு இடத்திலே கூட நுழைந்து சாலைகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. எனவே இவைகள் எல்லாம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை. ஆனால் இவ்வளவு செய்து அதைக் காப்பாற்றியதற்குப் பிறகும், அங்கே சிலை இல்லை, அது தொல் பொருளை பாதுகாக்கின்ற, ஒரு தொல்பொருள் சிறப்புமிக்க இடமாக இன்றைக்கு விளங்குகிறதே தவிர, ஆலயமாக இல்லை. ஆகவேதான் நம்முடைய மக்கள் எல்லாம் விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த இடத்திலே வணங்கு வதற்கு உரிய ஒரு புதிய ஆலயத்தை நாம் தோற்றுவிக்க முடியும், தோற்றுவிக்கலாம் என்பதை உலக தமிழ்ச் சங்கத்தினுடைய தொடக்க நாளிலே அறிவித்தார்கள். இந்த ஆலயம் உருவாக்குவதற்கும் ஏற்கனவே வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அந்த கண்ணகி

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1986 மே 3]

கோட்டத்தை நாம் திருமப்பெற்று அதை என்னைக்கும் நனைவுச் சின்னமாக, வரலாற்றுச் சின்னமாக, 2 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நடைபெற்ற ஒரு இலக்கயத்தனுடைய திகழ்ச்சியை நனைவுச் சின்னமாக வைத்துக் கொள்வதற்கும், எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. அந்த உர்மையை என்னைக்கும் நாம் பெறுவதற்காகவும் மீண்டும் நிலைநாட்டுவதற்காகவும், திரும்பப் பெறுவதற்காகவும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்; அதை கைவிடவில்லை.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். நானும் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்தவன், நானும் பலமுறை அங்கே போய் இருக்கிறேன். அந்தக் கோயிலிலே ஏற்கனவே கண்ணகி சிலை இருந்தது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அங்கே யுள்ள கல்வெட்டிலேகூட 'மாசாத்துவான்' என்ற வார்த்தைகூட இருக்கிறது. தேவிக்கு அமுது படைக்க வேண்டுமென்ற கல்வெட்டுகள்கூட நிறைய எடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலேகூட இருக்கிறது. ஆக, சிலை இருந்தது, சிலையை ஊனப்படுத்தி விட்டார்கள். ஆக, முக்கியமானப் பிரச்சினை, இந்தச் சிலையை அகற்றிவிட்டு கோளத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தூக்கா தேவியினுடைய சிலையை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்து இருக்கிறார்கள். possession and enjoyment அந்தக் கோவிலினுடைய கட்டுப்

பாடு அவர்களுடைய கையிலே போய்விட்டது. ஆக, அது நம்மைவிட்டு போய்விட்ட நிலைதான். அதை கைப்பற்றுவதற்கு என்ன வழி? கண்ணகி கோயிலை காப்பாற்றுவதில் அரசியலே கிடையாது. ஆக, சும்மா கிடந்த சங்கை ஊதி கெடுத்தான் ஆண்டி என்பதைப் போல அன்றைக்கு இருந்த முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இதுபோன்ற ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறார் என்று சொன்னார்கள். ஆண்டிகள் இது போன்ற சங்கை ஊதலாம். ஆனால் அரசாண்ட கலைஞர் அவர்கள் சங்கை ஊதி கெடுக்கவில்லை. சட்டமன்ற உறுப்பினர் கோபால் அவர்கள், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர், கூடலூர் காரர், அவரும் ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரை அன்றைக்கே அனுப்பி பரிசீலனை செய்து நமக்குத்தான் சொந்தம் என்று நிலைநாட்டி யிருக்கிறார். ஏற்கனவே நமக்கு இருந்த சொந்தத்தை அவர்கள்

1986 மே 3]

[திரு. அ. ரகுமங்கான்]

அபகரித்த காரணத்துனால்தான் இந்தப் பிரச்சனை வந்ததே தவிர கண்ணகி சிலை என்றாலும் அரசியல், ஆகவே இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர அவர்களே, நான் ஆணடி என்கிற வார்த்தையை பயன்படுத்தவில்லை. ஒரு உதாரணத்திற்காக, 'சும்மா இருந்த சங்கை ஊது கெடுப்பதைப்போல' என்றுதான் சொன்னேன். மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு சொன்னேன். நான் சொன்னதற்கே காரணம், நம்முடைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் அந்த இடத்திற்குச் சென்று இதைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அதுவரை அப்படிப்பட்ட ஒரு நினைவுச் சின்னம் இருப்பது யாருக்குமே தெரியாது. கம்பத்திலே இருக்கிற மக்கள் போய், வழி வழியாக வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார்களே தவிர, வெளியிலே யாருக்கும், மாநிலத்திற்கும் சொல்லவில்லை. அரசினுடைய கவனத்திற்கு 71 ஆம் ஆண்டுதான் வந்தது. வந்த உடனேயே நம்முடைய மக்கள் போய் வணங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள், நம்முடைய இடமென்று நாம் வேலையைத் தொடங்கி இருக்கவேண்டும். அப்படித் தொடங்காமல், கேரள அரசுக்கு நீங்கள் அனுமதி கொடுங்கள் என்று எழுதிய அந்தக் கடிதம்தான் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை நிலைநாட்டி விட்டது. நான் இந்தச் சான்றைத்தான் சொல்ல வருகிறேன். காரணம் மாண்புமிகு ரகுமங்கான் அவர்கள் இதிலே அக்கறையோடு எழுப்பி இருக்கிற காரணத்தினாலே, என்றைக்கு இந்த வில்லங்கம் தொடங்கியது என்று சொல்லவேண்டும் அல்லவா? நோய் தீர்ப்பதற்கு மருத்துவம் பார்ப்பது என்பது வேறு. நோய் எப்படித் தோன்றியது? ஏன் தோன்றியது? அதையும் கண்டுபிடித்து அந்தக் காரணத்தையும் களைய வேண்டுமென்பதற்காக தகவலுக்காகச் சொன்னேன். இதை அரசியல் ஆக்குவதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆகவே கேரள மாநிலத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று நம்முடைய மாநில அரசு முதல்வர் அவர்கள் கடிதம் எழுதியதன் மூலம் ஒப்புக் கொள்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் இந்தச் சங்கடங்கள் தொடங்கி இருக்கின்றன என்பதற்காக அந்த வரலாற்றைச் சொன்னேனே தவிர வேறு அரசியலுக்காக அல்ல. எப்படி இருந்தாலும் இது நம்முடைய இடம் என்பது உறுதிப்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

[1986 மே 3]

படுத்தப்பட்டுவிட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அங்கே இருந்த சிலை அகற்றப்பட்டது என்றார்கள். முன்னாடியே அந்த இடத்திலே சிலைகள் எதுவும் இருந்ததாகத் தெரையவில்லை. அப்படி அங்கிருந்த சிலையைத்தான் எடுத்து வந்திருக்கிறோம். அது கண்ணகி சிலைதான் என்று சொல்லக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கொஞ்சம் ஊனம் அடைந்த சிலையாகக்கூட இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஒரு சிலையை வைக்க முயற்சித்தார்கள். இதற்குள்ளே பிரச்சனை பொந்தாகிவிட்டது. கோளத்துக்காரர்கள் கொண்டு வந்து வேறு ஒரு சிலையை வைத்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய எல்லைக்குள்ளே ரோடுகளையெல்லாம் போட்டு அவர்களுடைய ஆதிக்கத்திலே இப்போது வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் போகின்ற நேரத்திலேகூட அந்த அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் தெரிவித்துவிட்டுதான் அங்கே போனேன். இருந்தாலும் நாம் இன்றைக்கு ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளே இருக்கிறோம். அந்தக் கட்டுப்பாட்டிற்கு நாம் அடங்கி நடக்க வேண்டும். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்தான். சிக்கலுக்கு உரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறபோது, விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறபோது. நாம் அடாவித்தனமாக போய் எதுவும் செய்துவிடக் கூடாது. அது தேவையும் அல்ல. ஆகவே முறையாக முயன்றுகொண்டு இருக்கிறோம். அந்த இடத்தை நாம் திரும்பப் பெறுவதற்கு எவ்வளவு தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்வதானாலும், அதை மேற்கொள்ளப் போகிறோம். கைவிடப் போவதில்லை. மத்திய அரசுதான் இதிலே காலந்தாழ்த்தாமல் ஒரு முடிவைக் கண்டாக வேண்டும். காரணம் ஆவணங்கள் அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றன.

Archaeology department, Central survey, Directorate of survey. இருக்கின்றன. ஆகவே அதையெல்லாம் வெளியே கொண்டு வந்து, மிகத் தெளிவாக, வெளிப்படையாக விவாதித்தால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும். மத்திய அரசு காலம் தாழ்த்தாமல் இதை விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பே இந்தியப் பிரதமர் அவர்களுக்கு எழுதி இருக்கிறார்கள். மிக விரைவிலே மத்திய அரசு இதிலே தலையிட்டு இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் என்று நாம் கருதுகிறோம். அப்படி வருகிறபோது அதைப் புதுப்பிப்பதிலும் சிக்கல் வரும்.

1986 மே 3]

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

காரணம் 2 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருக்கிற ஒரு நினைவுச் சின்னத்தை இப்போது புதுப்பிப்பதையோ மாற்று வதையோ யாரும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதை அப்படியே பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்கு பக்கத்தில் — ஏன் என்றால் சில அடிகள் தூரத்தில் — இப்போது விவாதம் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது, அதற்குப் பக்கத்திலேயே கண்ணகிக்கு ஒரு கோயிலை எழுப்ப வேண்டும் என்பதுதான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய திட்டம்.

(முற்பகல் 10-20)

(ஆ) கோவை சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தேவையான இடவசதி, பாடநூல்கள் போன்றவை குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் கொடுத்த அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சு. பாலன் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. சு. பாலன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, “கோவையில் உள்ள சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்காமையாலும், போதிய தகுதி உள்ள ஆசிரியர்கள், வகுப்பறைகள் இல்லாமையாலும், வெளியூர் மாணவர்களுக்கு முறையான தங்கும் விடுதி வசதி இல்லாமையாலும் அம்மாணவர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள நிலை குறித்து” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவைமுன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.

அறிக்கை.

கோவை சட்டக் கல்லூரி 1979-80 கல்வியாண்டு முதல் தனியார் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது. அங்கு மூன்றாண்டு சட்டப் படிப்பில் 240 மாணவர்களும், ஐந்தாண்டு சட்டப்படிப்பில் 240